

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะด้านการสื่อสาร ทำให้คนในสังคม สามารถแสวงหาความรู้ ได้อย่างกว้างขวาง นอกจากนั้น ยังมีระบบการสื่อสารที่มีเครือข่าย เชื่อมโยงถึงกันทั่วโลก ส่งผลให้เกิดการติดต่อสื่อสารถึงกัน ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ สามารถแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร ความรู้และวัฒนธรรมระหว่างกันได้มากขึ้น ด้วยสาเหตุดังกล่าวทำให้ สภาพสังคมและค่านิยมของคนเปลี่ยนแปลงไป มีการแข่งขันกันสูงด้านการค้า ให้เกิดธุรกิจข้ามชาติขึ้นมากมายและมีการลงทุนระหว่างประเทศในมูลค่าที่สูงขึ้น เศรษฐกิจภายในหลายประเภท จะผันแปรไปตามกระแสเศรษฐกิจโลก โดยสังเกตได้จาก ราคาน้ำมัน ค่าเงินบาท และดัชนีหุ้น และในช่วงห้าปีที่ผ่านมา หลายประเทศต้องเผชิญปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ ทั้งในทวีปเอเชียและอเมริกา ซึ่งส่งผลกระทบต่อถึงกันทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยซึ่งสร้างความเสียหายแก่คนไทยอย่างมากมาย เนื่องจาก ขาดความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการเตรียมการไว้ล่วงหน้า และใช้ชีวิตอย่างประมาท จากสภาพการณ์ดังกล่าว ทำให้หลายฝ่ายมีความเห็นตรงกันว่า การศึกษาเท่านั้น ที่จะช่วยให้ประเทศไทย พ้นจากสภาพเศรษฐกิจตกต่ำ ดังนั้น จึงมีแนวคิดที่จะปฏิรูปการศึกษาเสียใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น จึงได้ออกกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ส่งผลให้มีกฎหมายอื่นตามมาอีกหลายฉบับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายการศึกษาฉบับแรกที่จะต้องนำไปบังคับใช้ในการศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง รูปแบบ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และระบบสนับสนุนต่างๆ ไม่ว่าจะด้านงบประมาณ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเทคโนโลยี ที่สำคัญคือ เปลี่ยนวิธีคิดใหม่ ให้สอดคล้องกับสังคมใหม่ โดยใช้หลักการกระจายอำนาจไปยังหน่วยงานระดับปฏิบัติการให้มากที่สุด เพราะเชื่อว่า สามารถแก้ปัญหาต่างๆในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ลดขั้นตอนการทำงาน เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริการการศึกษา และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง ด้วยการปฏิรูปการเรียนรู้และให้ถือว่างาน ด้านวิชาการ เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 43 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายการจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน

มาตรา 78 รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของคนในจังหวัดนั้น

มาตรา 81 รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ เพื่อปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลป และวัฒนธรรม

จากบทบัญญัติดังกล่าว ส่งผลให้มีการออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้เกี่ยวกับการศึกษา ให้เป็นรูปธรรมขึ้นคือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีเนื้อหาสาระซึ่งได้จำแนกออกเป็น 9 หมวด ได้แก่ บททั่วไป สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ระบบการศึกษา แนวการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรฐานและการประกันคุณภาพทางการศึกษา ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในการจัดการศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หรืออาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นการพัฒนาให้คนไทยมีคุณลักษณะ เก่ง ดี มีความสุข (ประเวศ วะสี อ่างใน รุ่ง แก้วแดง , 2543:64) ในการจัดการศึกษาและการจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก ความมีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ การกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษา มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและการจัดระบบประกันคุณภาพทางการศึกษา มีหลักการส่งเสริมวิชาชีพครู และพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆมาใช้ในการจัดการศึกษา รวมทั้งการให้บุคคล ครอบครัว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน สถาบันศาสนา สถานประกอบการ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และที่สำคัญที่สุดคือ การให้คนไทยได้รับการศึกษาสูงขึ้น คือ มีสิทธิรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี โดยจะต้องเรียนในภาคบังคับ 9 ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการศึกษา 12 ปี ที่รัฐจัดให้ทุกคนมีสิทธิเรียนฟรี และมีคุณภาพ โดยจะต้องร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถาบันต่างๆตามที่กฎหมาย

กำหนด ซึ่งสามารถจัดได้ทั้ง 3 รูปแบบ คือในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ซึ่งสามารถนำผลการเรียนมาเทียบโอนระหว่างกันได้ สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานที่จัดในระบบโรงเรียน นั้น จะจัดโดย สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเทศบาล จึงเป็นการจัดการศึกษาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง โดยมีโรงเรียนสังกัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งจะมีการกระจายอำนาจทางการศึกษาสู่ท้องถิ่นและสถานศึกษา เพื่อมุ่งเน้นให้สถานศึกษาหรือโรงเรียนมีอำนาจเบ็ดเสร็จมากที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543:7) ดังนั้นในอนาคต โรงเรียนสังกัดเทศบาล จึงเป็นฐานสำคัญที่จะต้องรับการกระจายอำนาจการบริหาร ด้านงานวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป (มาตรา 39 พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ 2542) โดยการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างมีคุณภาพตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

อย่างไรก็ตามภารกิจหลักของโรงเรียนคือ งานวิชาการ หรือการปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง และให้เป็นศูนย์กลางของภารกิจทั้งหลาย ส่วนภารกิจอื่นๆที่จะสนับสนุนการเรียนรู้ก็ยังคงไว้อย่างเดิม แต่เพิ่มงานที่สำคัญขึ้นมาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ คือ งานเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ที่จะเข้ามาสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และงานด้านสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา ที่จะเข้ามามีบทบาทสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสืบค้นและแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง แต่ที่สำคัญที่สุด ทุกงานต้องเป็นไปเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และผู้บริหารจะต้องทุ่มเทเวลาไปที่ภารกิจด้านวิชาการไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 ของเวลาทั้งหมด (รุ่ง แก้วแดง, 2544 : 44-45) นอกจากนั้น ผู้บริหารยุคใหม่จะต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ (Instructional Leadership) ที่เข้มแข็ง เป็นผู้จัดการที่เจียบแหลม เป็นผู้ประสานชุมชนที่ดี เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ที่เชี่ยวชาญและเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล (รุ่ง แก้วแดง, 2540) และการที่จะพิจารณาถึงความรู้ ความสามารถของผู้บริหารอาจวิเคราะห์ได้จากทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ซึ่ง Katz ได้เสนอไว้ 3 ประการ คือ ทักษะในคตินิยม (Conceptual Skill) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Skill) และทักษะทางเทคนิค (Technical Skill)

ปัจจุบัน การจัดการศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลทั่วประเทศ ซึ่งมี ทั้งหมด 495

โรงเรียน ใน 129 เทศบาล เปิดสอนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา 180 โรงเรียน และเปิดสอนระดับอาชีวศึกษา จำนวน 1 โรงเรียน นอกจากนั้นจะเปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา และระดับประถมศึกษา (สำนักบริหารการศึกษาท้องถิ่น, 2542 : 1) ในปัจจุบันโรงเรียนสังกัดเทศบาลจัดการ ศึกษาโดยยึดแนวทางตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) นโยบายของสำนักบริหารการศึกษาท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งรับผิดชอบการจัดการศึกษาของเทศบาล และเมืองพัทยา

จากการวิจัยสภาพปัญหาการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า การจัดการศึกษา ยังขาดอิสระ ทั้งด้านแผนงาน การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณ และการเงิน เนื่องจากยังมีรายได้ไม่เพียงพอกับการบริหารท้องถิ่น ยังต้องอาศัย งบประมาณ จากส่วนกลาง การจัดการศึกษายังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้บริหารองค์กรส่วนท้องถิ่นไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาเท่าที่ควรเพราะส่วนใหญ่มิใช่ นักการศึกษา (พิณสุดา สิริรังศรี และสมศักดิ์ ดลประสิทธิ์, 2541:112) และผลการวิจัย การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาล พบว่า ด้านวิชาการ ขาดแคลนเอกสารหลักสูตร ครูขาดทักษะในการสอนระดับมัธยมศึกษา ขาดแคลนสื่อการเรียน และวัสดุ อุปกรณ์ มีคุณภาพ ด้านบุคลากร ผู้บริหารไม่สามารถจัดครูให้เข้าสอนตามความถนัดหรือสาขาที่เรียนมาได้ และยังขาดแคลนครูในสาขาวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ด้านการจัดสรรทรัพยากร ไม่มีห้องเพียงพอสำหรับจัดกิจกรรมและห้องฝึกงาน (ประคอง ขำดิษ , 2539: บทคัดย่อ) นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้บริหารการศึกษาระดับกองการศึกษาและสถานศึกษา ส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับงานวิชาการและความสัมพันธ์กับชุมชนค่อนข้างต่ำโดยนอยู่ในลำดับที่ 5 และ 6 ซึ่งเป็นลำดับรองสุดท้ายและสุดท้ายซึ่งสอดคล้องกับการประเมินตั้งแต่ปีการศึกษา 2636 เป็นต้นมา จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้บริหารยังมีพฤติกรรมการบริหารที่ไม่เห็นความสำคัญของงานวิชาการ ซึ่งเรื่องที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งสำหรับอนาคต (รายงานผลการวิเคราะห์การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล และเมืองพัทยาปีการศึกษา 2540 : 73) จากสภาพและปัญหาดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาล โดยเฉพาะในเขตการศึกษา 4 ซึ่งผู้บริหารระดับเทศบาล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระดับสถานศึกษาหรือโรงเรียนมีแนวคิดในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่หลากหลาย รวมทั้งพื้นที่นี้เป็นที่รวมของเทศบาลทั้ง 3 ประเภท คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร ประกอบกับประชากรในพื้นที่ดังกล่าวมีประเพณีวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งถ้าโรงเรียนมีความพร้อมเพื่อรองรับการกระจายอำนาจทางการศึกษาในด้านงานวิชาการ ไว้เป็นอย่างดี ก็

สามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและสนองตอบตามเจตนารมณ์ของกฎหมายการศึกษาฉบับนี้ได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพเป็นที่พึงพอใจของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแน่นอน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัย สนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 4

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 4 ในการบริหารวิชาการ ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคาดหวัง ในการบริหารงานวิชาการ ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 4 เท่านั้น

2. การศึกษาความคาดหวังของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 4 ในการบริหารงานวิชาการตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดด้านการบริหารวิชาการตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ตามมาตรา 22-30 และมาตรา 48

ได้แก่

- 2.1 การจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด
- 2.2 การจัดการศึกษาที่เน้นความรู้คู่คุณธรรม
- 2.3 การจัดกระบวนการเรียนรู้
- 2.4 การจัดแหล่งเรียนรู้
- 2.5 การประเมินผลการเรียนรู้
- 2.6 การจัดทำสาระหลักสูตร
- 2.7 การจัดโครงสร้างของหลักสูตร
- 2.8 การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
- 2.9 การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
- 2.10 การประกันคุณภาพ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดคำจำกัดความที่ใช้สำหรับการวิจัยไว้ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

หมายถึง แนวการจัดการศึกษา ตามมาตรา 22 – 30 และ 48 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ได้แก่ การจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาที่เน้นความรู้คู่คุณธรรม การจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดแหล่งเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ การจัดทำสาระหลักสูตร การจัดโครงสร้างหลักสูตร การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน การพัฒนาการเรียนการสอน และการประกันคุณภาพ

2. ความคาดหวัง หมายถึง ความต้องการให้สถานศึกษาจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาที่เน้นความรู้คู่คุณธรรม การจัดกระบวนการเรียนรู้หลากหลายวิธีการจัดแหล่งเรียนรู้ให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ การประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายรูปแบบ การจัดทำสาระหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การจัดโครงสร้างหลักสูตรของสถานศึกษา การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน การพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และการจัดระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษา เกิดขึ้นในอนาคต ในที่นี้กำหนดไว้เป็นระยะ 5 ปี (ระหว่าง พ.ศ. 2545 – 2549

3. ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 4 หมายถึง ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่สถานศึกษาหรือโรงเรียนสังกัดเทศบาลที่ตั้งอยู่ใน 5 จังหวัด คือ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง ประกอบด้วย เทศบาลเมืองระนอง เทศบาลเมืองพังงา เทศบาลเมืองตะกั่วป่า เทศบาลเมืองภูเก็ต เทศบาลเมืองกระบี่ เทศบาลนครตรัง เทศบาลเมืองกันตัง และเทศบาลตำบลห้วยยอด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารระดับสูงของเทศบาลในการที่จะพิจารณาตัดสินใจอนุมัติงบประมาณเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

2. ผลการวิจัยเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารการศึกษาเทศบาลในเขตการศึกษา 4 ในการตัดสินใจกำหนดระดับของการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้แก่สถานศึกษาตามศักยภาพ

3. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 4 ในการกำหนดแนวทางที่จะพัฒนางานวิชาการให้สอดคล้องตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 4 ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนและอาจารย์ใหญ่ จำนวน 24 ราย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาล เขตการศึกษา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน หรืออาจารย์ใหญ่ จำนวน 14 ราย

2. แหล่งข้อมูล

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหรืออาจารย์ใหญ่ จำนวน 24 ราย

2. ศึกษาเอกสาร ได้แก่

- 2.1 แผนพัฒนาโรงเรียนระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2545-2549)
- 2.2 ธรรมนูญโรงเรียน (พ.ศ.2545-2549)
- 2.3 แผนปฏิบัติการประจำปี 2544 ของโรงเรียน
- 2.4 แผนพัฒนาเทศบาลระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2545-2549)
- 2.5 เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น คำสั่งเทศบาลให้ครูไปอบรมสัมมนา
ศึกษาสูงาน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์มี 2 ตอน คือ

1. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์
2. แบบสัมภาษณ์การศึกษาความคาดหวังของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหาร
วิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 22-30 และ 48
มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์
3. แบบศึกษาเอกสารของโรงเรียน (ดูในภาคผนวก)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนแล้วบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์พร้อมตรวจสอบรายการจากแผนพัฒนาโรงเรียนระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2545-2549) ธรรมนูญโรงเรียน (พ.ศ. 2545-2549) แผนปฏิบัติการประจำปี 2544 ของโรงเรียน แผนพัฒนาเทศบาล ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2545-2549) คำสั่งเทศบาลในการส่งพนักงานครูเข้ารับการอบรมสัมมนา ระหว่าง พ.ศ. 2544-2545

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมด จากโรงเรียนทั้ง 14 โรงเรียน มาวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิด ของการวิจัยโดย แยกเนื้อหาตามมาตรา 22-30และ 48 แล้วจัดทำรายงานเพื่อนำเสนอเป็นรายโรงเรียน แล้วสรุปเปรียบเทียบสภาพการดำเนินการบริหารวิชาการตามพระราช

บัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในปัจจุบันและความคาดหวังในอนาคตอีก 5 ปีข้างหน้า แล้วสรุปผล อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะ

5. ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิจัย

บทที่ 1 บทนำ

ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญ วัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลงานวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประกอบด้วยความเป็นมาของการจัดการศึกษาเทศบาล แนวนโยบายขององค์ปกครองส่วนท้องถิ่นกับการจัดการศึกษา หลักการ แนวคิด และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสรุปประเด็นแนวคิดสำหรับการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิจัย

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่เก็บรวบรวมจากผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเขตการศึกษา 4 เกี่ยวกับความคาดหวังในการบริหารวิชาการตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 เป็นรายโรงเรียน

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

รายการอ้างอิง

ภาคผนวก

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์